

Mål C-214/05 P

Sergio Rossi SpA

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)**

”Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Risk för förväxling — Ordvarumärket SISSI ROSSI — Invändning från innehavaren av det äldre ordvarumärket MISS ROSSI — Argument som framförs för första gången vid förhandlingen — Åberopande av bevisning”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Kokott föredraget den 16 mars 2006 I - 7060

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2006 I - 7075

Sammanfattning av domen

1. *Överklagande — Grunder — Felaktig bedömning av korrekt ingiven bevisning — Avvisning förutom i fall där förstainstansrätten har missuppfattat bevisningen*

I - 7057

(Artikel 225 EG; domstolens stadga, artikel 58 första stycket)

2. *Förfarande — Ansökan genom vilken talan anhängiggjorts — Formkrav*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 44.1 c)
3. *Gemenskapsvarumärke — Prövningsförfarande*
(Rådets förordning nr 40/94, artiklarna 63 och 74.1)

1. Förstainstansrätten skall ensam bedöma vilket värde som bevisningen i målet skall tillmätas. Även om förstainstansrätten inte kan anses vara skyldig att uttryckligen motivera den värdering som görs av varje bevis, måste den ge en motivering som gör det möjligt för domstolen att utöva sin rättsliga kontroll, bland annat vad avser huruvida den bevisning som har lagts fram vid förstainstansrätten har missuppfattats.

det grundar sig på inte på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan. Av detta följer att frånvaron av sådana uppgifter i ansökan inte får avhjälpas genom att sådana uppgifter framförs vid förhandlingen.

(se punkt 37)

Dessutom är det tillåtet för förstainstansrätten att, i sin självständiga bedömning av de faktiska omständigheterna, beakta att en part har avstått från att åberopa vissa omständigheter.

(se punkterna 22 och 23)

2. Förstainstansrätten är skyldig att avvisa ett yrkande om de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som yrkan-
3. För det första framgår det av artikel 63 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken att ett beslut fattat av en av harmoniseringsbyråns överklagandenumnder endast kan ogiltigförklaras eller ändras om det är fråga om bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, av fördraget eller av förordning nr 40/94 eller deras tillämpningsföreskrifter, eller om det är fråga om maktmissbruk. Gemenskapsdomstolarna skall således endast pröva huruvida beslutet är lagenligt, och de skall inte ompröva harmonisering-

sbyråns olika organs bedömning av de faktiska omständigheterna.

För det andra framgår det av artikel 74.1 i samma förordning att i ärenden om relativa registreringshinder skall harmoniseringsbyråns prövning vara begränsad till vad parterna har åberopat och yrkat.

Eftersom harmoniseringsbyrån inte kan beakta omständigheter som parterna inte har anfört, kan dess besluts laglighet inte ifrågasättas med stöd av sådana omständigheter. Förstainstansrätten kan på samma sätt inte beakta bevisning som rör sådana omständigheter.

(se punkterna 50–52)